

Krutovit

NiAs₂

Vinogradova et al. (1976)

Původně byl popsán jako neobvyklý gersdorffit z Potůčků, později jako nový minerál krutovit a jeho lokalizace byla upřesněna na Jáchymov (v Potůčkách byly deponovány komplexní rudy pocházející z důlního pole Svornosti, ze žíly Geschieber).

Charakteristický je jeho výskyt v kulovitých agregátech, kdy jednotlivé kuličky dosahují velikosti až 2 mm, ale bývá i zrnitý. Čerstvý je tvrdý, má šedě ocelovou barvu se slabým odstínem do modra a kovový lesk. Ještě snadněji než nikelin podléhá větrání, takže jeho agregáty se stávají měkkými a mění barvu do černé. Vyskytuje se spolu s rammelsbergitem, gersdorffitem, nickel-skutteruditem, pyritem a minerály stříbrné paragenese.

Typické pro chemické složení krutovitu jsou nepřítomnost síry, nízké obsahy příměsí typu Fe, Co a obsah mědi kolem jednoho váhového procenta. Dosud byl nalezen pouze na spodních patrech žíly Geschieber.

Minerál popsala ruská mineraložka R. A. Vinogradova, která v rámci spolupráce mezi moskevskou Lomonosovou univerzitou a pražskou Karlovou univerzitou v letech 1975-1985 studovala Co-Ni mineralizaci na ložiskách v Československu a Rusku. Minerál pojmenovala po profesorovi Geologického institutu Lomonosovy univerzity v Moskvě, který mj. studoval i Co-Ni ložiska Krušných hor.

Raisa Alexandrovna Vinogradova
(*1935)

Georgiy Alexeevich Krutov
(1902-1989)

ledvinitý krutovit snadno větrá na arsenolit a annabergit
(Jáchymov-Svornost, žíla Geschieber, 1987)

částečně vyloužené ledvinité agregáty krutovitu
(Jáchymov-Svornost, žíla Geschieber, 1985)